

Lovforslag, og skønt man efter det anførte i og for sig ikke vilde komme op over det rette og naturlige Forhold mellem Ølskatten og Brændevinsskatten ved at gaa helt op til 1 Kr., som det var foreslaaet, og heller ikke vilde komme op over de Beløb, som i andre Lande betales i Afgift, har jeg dog ment, at der ikke for Tiden i alt Fald kunde være Tale om at vinde Tilslutning til en saadan Forhøjelse af Alkoholskatten. Jeg er derfor bleven staaende ved en Forhøjelse af Afgiften til 40 Øre pr. Pot af 100 pCt. Styrke efter Tralles Alkoholometer, hvorved Indtægterne omtrent vilde fordobles. Det er imidlertid ikke Meningen hermed at ville skaffe en forøget Indtægt for Statskassen, og jeg tror, at det har været et medvirkende Moment i Modstanden mod Forhøjelsen af Brændevinsafgiften, at man ikke ad den Vej har villet forøge Statskassens Indtægter. Derimod mener jeg, at den Merindtægt, som nu kommer, bør anvendes dels til sociale Formaal — og i saa Henseende er der her i Lovforslaget peget paa et Fond for Alderdoms- og Invaliditetsforsikring — og dels til kommunale Formaal, idet det ganske sikkert maa siges, at den overdrevne Brug af Alkohol bidrager ikke lidt til at paaføre Kommunerne Udgifter, og det yderligere kan siges, at de kommunale Udgifter, som man herved søger at skaffe Midler til, for en Del netop kommer den mest ubemidlede Befolkning til gode. Dertil kommer endnu det Hensyn, at selv det i og for sig ret betydelige Statstilskud, som er foreslaaet i det førstnævnte Forslag, næppe vil kunne naa at bringe Kommuneskatterne ned til det Beløb, som efter min Formening burde være det mere normale. Det er derfor foreslaaet, at hvad Afgiften efter denne Lov udgør mere end 3,200,000 Kr. — den nuværende Indtægt er mellem 3,100,000 Kr. og 3,200,000 Kr. — deles saaledes, at Halvdelen tilfalder Kommunen efter de i Loven om Statstilskud til Kommunerne givne Regler, og Halvdelen en Fond for Alderdoms- og Invaliditetsforsikring. Jeg bemærker udtrykkeligt, at dette Lovforslag ikke er sammenknyttet med det første; de staa ganske uafhængig af hinanden, og det staaer til Rigsdagen, om den vil blive staaende ved det Statstilskud, som omhandles i den første Lov, eller om den vil skaffe Kommunerne et yderligere Tilskud ved at gaa til denne Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Jeg skal kun i saa Henseende bemærke, at det efter den Motivering, der her er givet af Forholdet mellem Brændevinsskatten og Ølskatten,

sikkert maa erkendes, at det er en Skat, som i og for sig indføres af Hensyn til det rette Forhold imellem Statsskatterne, og at det altsaa maa betragtes som et yderligere Tilskud fra Statskassen til Kommunerne, naar Statskassen giver Afkald paa den Forøgelse, som der altid har været paaregnet, at den skulde have ved en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, for at Beløbet kan komme Kommunerne til gode. De her nævnte to Forslag sigte saaledes i Forening paa en Reform af det kommunale Skattevæsen.

Det tredje Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, sigter paa en Reform af det direkte Statsskatteveesen, og det gaar da i første Linie ud paa at ophæve Land- og Ligningsskatten og at nedsætte Bygningsafgiften i tilsvarende Forhold. Jeg tror ikke, at jeg behøver at komme med nogen meget udførlig Begrundelse af dette Forslag, for saa vidt som det allerede længe har været gjort gældende, at Hartkornet ikke mere egner sig til at være den egentlige Skattebasis. Ganske vist ere de Skatter, der her er Tale om, jo ikke, som de kommunale Skatter, stadig stigende Skatter, hvorved Hartkornet benyttes som Basis for ny Paalæg, men selve disse Skatter ere dog, saaledes som de ere fremkomne, om de end til Dels slutte sig til ældre Skatter og ere fremkomne som Afløsning af dem, af noget nyere Dato, idet Landskatten indførtes ved den ny Matrikels Gennemførelse i 1844, og Ligningsskatten først blev indført i 1850, og der er endnu i 1868 givet et mindre Tillæg til disse Skatter. Her gør det sig ligeledes gældende, at der ved Hartkornsansættelsen oprindeligt ikke er taget Hensyn til den forskellige Værdi, som Beliggenheden giver Ejendommene, og at desuden, som sagt, Ejendommenes Værdi har forandret sig meget i Forhold til den Hartkornsansættelse, der knytter sig til dem.

Hvad Bygningsafgiften angaar, da er det ofte fremhævet, at den i sig selv maa ske neppe er nogen helt heldig Afgift, og den opræves nu tilmed paa en saadan Maade og med saadan et ejendommeligt Brøkbæleb, at enhver Beregning bliver ret vanskelig, hvorved det bliver vanskeligt for Beboerne at vide, hvad de egentlig skulle svare i Skat. Jeg har imidlertid ikke ment, at Tidspunktet var kommet til at ophæve denne Skat, saa meget mere som den i sin Tid blev paalagt jævnsides med Hartkornsskatterne i 1802 og til Dels dannede et Pendant til Gammelskatten. Jeg har derfor kun ment at burde foreslaa den